

In deze serie worden gebeurtenissen uit de praktijk verteld.

DEEL 6. De bus naar Venlo.

Er was een tijd, waarin er één IBM-bolletje in een secretaressekamer stond; op dat IBM-bolletje werden brieven getypt. En declaraties: in viervoud op aktiepapier. Aktiepapier is de “moderne” versie van carbonpapier. Aktiepapier had een film op de achterkant, waardoor je vier (aan de bovenkant zoals een kladblok) gelijmde vellen papier van een declaratie in één keer van dezelfde tekst kon voorzien op de typemachine.

In die tijd was een dossier nog een papieren map, waarin alle documenten, kopietjes van de uitgaande correspondentie, papieren concepten van akten, etc. werden bewaard. Om al dat papier te produceren hadden we in die tijd twee snelle kopieerapparaten met een automatische doorvoerfunctie voor een stapeltje papier, en enkele kleinere apparaten; van die rammelende machines met een klep. In die tijd hadden we een student-stagiair die zich afvroeg waar het bakje stond om een dubbeltje in te doen voor privékopietjes. Nou, dat bakje was er dus niet. Als je de privékopietjes niet overdrijft, is zo’n bakje niet nodig, toch?

Zo liep op een dag een secretaresse (Anja) naar zo’n groot kopieerapparaat om een stapeltje kopietjes te draaien. Helaas, kapot. Maar, de redding is nabij, en dus gaat Anja naar een andere verdieping om daar even het andere grote kopieerapparaat te gebruiken om de kopietjes te draaien. Zodra ze de blaadjes in het apparaat heeft gelegd en op de startknop drukt, komt er een andere secretaresse (van de verdieping waar het kopieerapparaat staat) binnen. Het is Ellis.

Ellis: “Wat sta jij nou te doen?”

Anja: “Ik sta op de bus naar Venlo te wachten,” en trekt een “ikjounietbegrijpen”-gezicht. Tja, wie vraagt naar de bekende weg, kan een onverwacht antwoord verwachten. Ellis brengt nog uit: “... nou ja zeg!”, en ze beent boos de kamer uit, Anja beduusd achterlatend.

Anja loopt terug naar haar kamer - mét de kopietjes - en gaat achter haar bureau zitten, verder met haar werk.

En dan krijgt Anja de “baas” van Ellis aan de telefoon met de scherpe vraag: “Waarom maak jij mijn secretaresse aan het huilen?” Anja is zich van geen kwaad bewust: “Huh, wie heb ik aan het huilen gemaakt?” “Mijn secretaresse had met spoed kopietjes nodig en jij stond daar en je hebt geen ruimte gemaakt voor mijn secretaresse. Wij hebben allerlei termijnen waar we mee moeten dealen dat kennen jullie op het notariaat niet. En dan ook nog zo’n stomme opmerking over de bus naar Venlo!”

Anja: “Wij hebben in het notariaat ook allerlei termijnen. Termijn voor betaling kapitaalsbelasting, termijn geldigheid verklaring van geen bezwaar, termijn inschrijving KvK, termijn betaling overdrachtsbelasting, termijn passeren huwelijksvoorwaarden. Hoezo hebben wij geen termijnen? En die bus naar Venlo was maar een grapje hoor. Pffff. Heeft Ellis geen humor ofzo.”

Advocaat haalt bakzeil. Meneer de notaris moet hartelijk lachen om het voorval en zegt aan de secretaresse dat niet iedereen dit soort grapjes snapt.